

Dyssegaards- Kirken

Nummer 4 - 1. December 1945 - 10. Aargang

**Dyssegaardskirken i Dyssegaardsskolen,
Dyssegaardsvej 26.**

Højmesse hver Søndag Kl. 10.
(Prædikantliste i Aviserne).

Familiegudstjeneste.

Sidste Søndag i hver Maaned Kl. 14. For Børn og Forældre.

Frivilligt Drengeforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.
Leder: Klokker Rudolf Hansen.

Jul i en fri kirke.

I sidste Nummer af dette Menighedsblad skrev jeg en Opsats om Forholdene, som de formede sig for vor Menighed under Beslaglæggelsen af Kirken til de tyske Flygtninge. Umiddelbart efter gik det i Artiklen udtalte Haab om Kirkens Frigivelse i Opfyldelse. De her boende Flygtninge blev flyttet til andre Steder, og vor Skole og Kirke dermed frigivet.

Skolen for sit Vedkommende fejrede denne glædelige Begivenhed ved en festlig Indmarch og derpaa følgende Højtidelighed i Aulaen. I Kirken har vi ikke paa tilsvarende Maade markeret Oplevelsen. Det lader sig jo ikke saadan gøre.

Men det bør være os en Paamindelse til Taknemmelighed, naar vi nu kan fejre Julehøjtiden i vor Kirke „uden Tryk af fremmed Aag“. Lad os af Hjertet glæde os derover og fylde Kirkerum-

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl. 18-19 (Tirsdag ikke).

Kaldskapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes bedst Kl. 12-13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10-13. Fredag tillige Kl. 18-19.

Menighedsygepl. Frk. E. Rønnekamp Holst,
Begehej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13-15.

met i Højtidsdagene med Lovsang til Kirkens Herre.

Denne Lovsang skal lyde, fordi vi, naar vi i Kirken forsamles som en kristen Menighed, har en Forjættelse at lide paa, som ingen verdslig Magt kan gøre til Skamme.

Hør engang, hvad jeg et Sted har læst om Julen.

„I gamle Dage var der engang en mægtig Konge, som drog ud med sin Hær til fremmede Lande og brændte Byer af og slæbte Indbyggerne i Fangenskab. Sine Bedrifter lod han mejsle ind i Klipperne, og da han mærkede, at Døden nærmede sig, lod han rejse et Gravpalads af mægtige Sten, og han lod sit Legeme salve med kostelig Salve, for at Døden ikke skulde faa Bugt med det. Men hans Navn lever ikke bestandig iblandt os, vort Ansigt straalere ikke, naar vi hører om ham. Og den Dag vil komme, da Storm og Regn har ødelagt hans Mindesmærke til sidste Sten, og da Ørkenens Sand blæser hen over hans Spor, som om han aldrig havde levet.

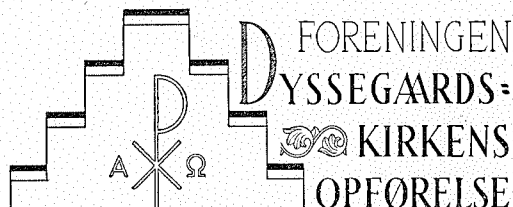
Men i gamle Dage levede der ogsaa en anden Konge. Han havde ingen Soldater; han udgød ikke Blod og brændte ikke Huse af. Han prentede ikke sit Navn ind i Klipperne, men ind i Menneskenes Hjerter. Han rakte Syndere sin Haand, han strøg de syge mildt over den hede Pande, han lyste med Barmhjertighedens Lys ind i de fattiges Nød og holdt ud i Tilgivelse og Taalmodighed indtil Døden paa et Kors. De, som forfulgte ham haardest, skænkede han sin dybeste Medlidenhed og længtes efter at forløse dem fra deres Vildskab. Han byggede ikke noget Gravpalads over sig selv, og dog er der overalt — i de store Byer som i den mindste Landsby — et Hus, der er indviet til ham, ja, selv højt over Menneskers Huse, nær ved den evige Sne, ringer Kappellets Klokke til Minde om hans Livsværk.“

Af denne lille Historie, hvis inderste Mening

vi jo alle forstaar, kan vi lære at huske paa, at Guds Magt, naar han vil sende os Frelseren, er stærkere end al Verdens Krigslarm og Stormægtighed. Slikt har sin Tid. Men „os er en *evig* Frelser født“.

Lad da saa den tilstundende Julehøjtid finde os eendrægtigt forsamlede i vor frigivne Kirke til frydelig Takkesang med alle vore dejlige Julepsalmer for Guds store Magt og Naade.

Hans Thyge Jacobsen.

Foreningens Generalforsamling afholdtes Fredag den 30. November efter den vedtægtsmæssige Ordning. Som det fremgaar af nedenfor aftrykte Regnskab, var der i det forløbne Aar indkommet lige ved 7000 Kr. Et meget godt Resultat efter Forholdene. Men vi maa meget bedre frem endnu, hvis vi snart skal kunne se vor nye Kirke rejse sig. Der maa skaffes flere Medlemmer og iværksættes nye Indsamlingsmetoder. Hvem har gode Idéer?

Medlemstallet.

Indmeldte Medlemmer: 1090 (sidst 1087).
Tegnet Aarskontingent: Kr. 5450 (sidst Kr. 5441).
Kontingentgennemsnit: Kr. 5.00 (sidst Kr. 5.00).

Medlemsliste.

Fortsat.

Handelsgartner P. Berg, Vangedevej 214. —
Kontorassistent Kirsten Gram, Ellemosevej 13. —
Kontorassistent Karen Gram, smst. —

Særlige Gaver.

(Indgaaet til Pastor Jacobsen).

Egon Hansen, Søborg Hovedg., 10 Kr. Tandler, —
Fru Herlevsen, Dalstrøget 3, 5 Kr. — Fru Müller,
Bispebjerg Parkallé 19. (Tømt Kirkesparebøsse).
15 Kr. — *Ialt 30 Kr.*

Desuden: Kirkebøsse ved Knfirmation 7. Oktbr.
45: Kr. 50,09. — Kollekt i Vangede Kirke 27.
April 45: Kr. 31,38.

REGNSKAB

FOR

Foreningen Dyssegaardskirkens Opførelse 1644-45.

Indtægter:

Medlemskontingenter	3.076,51
Overskud fra Bazaren iflg. separat Regnskab	3.200,00
Overskud fra Menighedsbladet	150,00
Indsamlet i Kirkebøssen	150,72
Kursavance paa Statsgældsbeviser	90,00
Rente Indtægter	680,52
Fortjeneste paa solgte Sparebøsser	100,00
	<u>Kr. 7.447,75</u>

Udgifter:

Løn til Sekretær og for Incasso af Kontingenter	300,00
Porto, Papir, Tryksager, Annoncer	236,77
Overskud	6.910,98
	<u>Kr. 7.447,75</u>

Formueregnskab pr. 3. November 1945.

DEBET.

Formue ved Aarets Begyndelse iflg. forr. Aars Regnskab	40.723,55
Overskud for 1944/45 iflg. foranstaaende Driftsregnskab	6.910,98
	<u>Kr. 47.634,53</u>

KREDIT.

Kr. 36.000,- 1½ pCt. Statsgældsbeviser 1944/46 à Kurs 100	36.000,00
Indestaa paa Bankbog i Gjentofte og Omegns Bank	11.494,53
Beholdning af Kirke-Sparebøsser, 140 Stk. à Kr. 1.00	140,00
	<u>Kr. 47.634,53</u>

Foreningen har udbetalt til Byggefonden (Menighedsraadet) iflg. Regnskabet 1941/42

17.700,00	
+ ovennævnte Formue	47.634,53

Foreningen har ialt indsamlet Kr. 65.334,53

Gjentofte, den 5. Novbr. 1945.

Gjentofte og Omegns Bank.

Foranstaaende Driftsregnskab og Status har vi revideret og intet fundet at bemærke udover det i Revisionsprotokollen anførte.

Gjentofte, den 20. Novbr. 1945.

N. O. Nisted, *G. Jess,*
statsautoriseret Revisor. Bankassistent.

Menighedsraadet

efter Valget den 25. Novbr. 1945.

Arbejdsmand Jens Andersen.
Overlærer Robert Bonnesen.
Overretssagfører Hans Bredmose.
Assurandør Axel Hansen.
Fabrikant Fr. Hansen.
Glarimester G. Fritjof Hansen.
Fabrikant C. Frøkjær-Jensen.
Fru Johanne Jensen.
Montør A. O. Johansen.
Farver L. C. Larsen.
Disponent C. Appel Lustrup.
Kommunelærer Alfr. Mortensen.
Ekspedient Im. Olsen.
Fru Ulla Skjoldager.
Driftsleder K. K. Weber.

Menighedsraadet har ved sit konstituerende Møde den 30. November d.A. valgt Overretssagfører *Hans Bredmose* til Formand og Driftsbestyrer *K. K. Weber* til Næstformand. Overlærer *Rob. Bonnesen* er genvalgt som Kasserer.

At gøre sig selv — andre og alt bedre.

Et udmærket Program, som mange Mennesker prøve at leve efter, og det er rigtigt, at den, som kanse, jeg burde være bedre, ogsaa for at *andre* og *alt* kunde blive bedre, er et godt Stykke fremme paa den rigtige Vej, men trods alle gode Præstationer er der noget galt, kun et Liv i nervøst Jageri, disse Mennesker ligner dem, som vil med Toget og er ængstelige for at finde alle Pladser optaget, de naar det, Toget gaar, men til deres Rædsel — den forkerte Vej. Sig *selv* — *andre* og *alt* bedre — hvad er det, Mennesker glemmer, naar de staar overfor dette Program? Jesusordet: Uden mig kan I slet intet gøre. — Husk det, Kære Sjel, som daglig lytter til Fornuftens og Moralens Stemme, det er ikke nok, du maa have Jesus med, ellers bærer du dig lige saa dumt ad som Drengen der vilde oplyse Himmelummet med en Lommelygte. Jesus er Livets Lys, lad ham faa Lov til at lyse for dig, vaagn op, du som sover, det er nemlig det du gør, trods alle gode Bestræbelser, det ender for dig i Hovmod og falsk Tryghed, lad Livets Lys — Kristus — lyse for dig, hvad vil du da faa at se? Din egen Afmægt og hans Kraft — du er afmægtig, i den ondes Vold, trods alle gode Forsætter og kraftige Anstrengelser, du taber Modet til at fortsætte, og dette er Begyndelsen til Frelsen, i din Magtesløshed møder du Kristi Kraft, som alene kan gøre dig *selv*, *andre* og *alt* bedre.

Vi er alle enige om, at vi lever i en ond Verden, som maa gores bedre, men skal det lykkes, saa maa du og jeg begynde.

Diamanten lader først sin straalende Skønhed se, naar den er bleven sleben; saa lyser den, naar Solen falder paa den.

Kære afmægtige Ven, lad Kristus slibe dig, lad hans Lys falde paa dig, saa du kan straale for ham og andre, saa du *selv*, *andre* og *alt* kan blive bedre

Einar Nielsen, Repr., Herlev.

Bliver enhver salig ved sin Tro?

(Mt. 16, 13—26).

Nej, det er der ingen, som gør. Det er en af Sattans værste Løgne, hvormed han har fanget mange Mennesker i sit Garn.

Det er ikke ligemeget, hvem eller hvad vi tror paa. Kun hvis vi kan sige som Simon Peter: „Du er Kristus, den levende Guds Søn!“ kan blive salige. Kun ved hans Kors kan vi faa vore Synder udslettet, kun i hans Fodspor kan vi finde Vejen til Himlen, kun i hans Navn er der Frelse at finde.

Maaske siger du, at du ogsaa tror paa Jesus — men er det saa den frelsende Tro, du har? *Det er ikke ligemeget, hvordan vi tror. Tro og Vished hører sammen.* „Guds Aand vidner ved vor Aand, at vi er Guds Børn“ (Rom. 8, 16). De fleste Mennesker har ingen Vished i deres Salighedssag. Spørger man dem, om de er Guds Børn, svarer de, at det regner de da med. En sagde engang til mig: „Det bilder jeg mig da ind.“ *Tro og Bekendelse hører sammen.* „Med Hjertet tror man til Retfærdighed, og med Munden bekender man til

Frelse“ (Rom. 10, 10). Men spørger man Mennesker, om de bekender Jesus og vidner om ham, saa svarer de fleste, at de beholder deres Tro for sig selv og gaar ikke omkring og skiltes med den. *Tro og Kærlighed til de hellige hører sammen.* „Vi har hørt om eders Tro paa Jesus og den Kærlighed, som I har til alle de hellige“ (Kol. 1, 4). Spørg Mennesker, om de tror paa Jesus, og de svarer: Ja, selvfølgelig!, men spørg dem, om de elsker de hellige, saa svarer de Nej, „for dem er der saa mange Hyklere iblandt“.

Maaske siger du, at du ved godt, du ikke har den frelsende Tro, men hvad skal du saa gøre for at faa den? Du skal bede om Guds Aand, at han vil give dig den. Og det skal du gøre med det samme, for *det er ikke ligemeget, hvornaar du kommer til at tro.*

Det er ikke saadan, at man kan blive et troende Menneske, naar man vil. Det er der mange, som mener. Guds Rige har man ikke Forstand paa, naar man er lille — siger de — det maa vente, til man bliver voksen. Men naar man saa er voksen, har man ikke Lyst til Guds Rige. Man vil nyde Ungdomslivet. Det maa vente, til man naar ind i Manddomsalderen. Men saa har man ikke Tid. Det maa vente, til man er blevet gammel. Men naar man saa er blevet gammel, kan man saa omvende sig til Gud? Hør det: *du kan ikke omvende dig og tro paa Jesus, naar du selv vil, men kun, naar Gud vil.*

Gud vil frelse dig i Dag, og naar du nu i Dag læser hans Ord, saa forhærd ikke dit Hjerte, men bed om Guds Aand, at han vil lægge den frelsende Tro paa Jesus ind i dit Hjerte — saa gør han det.

Ove Johansen,

Præst, Godthaabskirken, Frederiksberg.

Der er Forskel!

„I skal kende Forskel paa retfærdig og gudløs, paa den, som tjener Gud, og den, som ikke tjener ham.“

Vi lever i en Tid, hvor mange Mennesker paa forskellige Maader søger at paavise, at der ingen „Forskel“ er paa troende og vantro Mennesker overfor Gud, selv om der i de ydre Ting viser sig at være en væsentlig „Forskel“ med Hensyn til deres Indstilling overfor det guddommelige. Allerede ved Folks Paaklædning og Brugen af Smykker viser der sig at være en stor „Forskel“, og den dikteres af Menneskets indre Væsen.

Nogle Mennesker søger *alle* deres Fornøjelser i Balsalene, ved Kortspil, i Biograferne og Teatrene, og derved tjener de (maaske ubevidst) Djævelen, fordi de paa disse Steder ikke møder Livets Evangelium til Paamindelse og Vejledning. Andre finder deres Glæde i at læse i Bibelen, gaa til kristelige Møder, i Kirke og til Alters, de søger af et oprigtigt Hjerte at tjene Herren. Det er da klart, at der er en mægtig „Forskel“ paa disse Menneskers Indstilling overfor de evige Værdier. De første er paa Fortabelsens Vej, de andre iler fremad til de evige Boliger hos Jesus.

Hvorledes er din Indstilling? Biskop Monrad har sagt: Et Menneske, som beder, faar, men et Menneske, som ikke beder, faar ikke. Der er

„Forskel“. Den, der beder, kommer nemlig nærmere og nærmere Jesus og dybere ind i Samfundet med ham. Det er lykkeligt at leve Livet i Samfund med Frelseren; men den, der ikke beder, faar ingen aandelig Velsignelse, men kommer længere og længere bort fra Jesus. Da „Forskellen“ paa disses Higen er uoverskuelig, bedes du, kære Læser, om at betænke, om du er et bedende og gudhengivent Menneske eller ikke. Du har begyndt din Vandring fremad, og det var grufuldt, om du skulde ende i Helvede paa Grund af dit Stivsind og ikke hjemme hos Jesus. Han søger dig og elsker dig.

Gud retter i 5. Mosebog en stærk Anklage imod Israelliterne, fordi de ikke havde undervist deres Børn til at kende „Forskellen“ mellem ondt og godt. Den Anklage maa du, Far, Mor, Lærer og Præst passe paa, at Han ikke kan rette imod dig. Lær Børnene at tro paa Jesus Kristus og at elske ham. Han er den gode Hyrde, og han vil vogte dem for alt ondt. I Ezekiels Bog paalægges Gud da ogsaa Præsterne, at de skal undervise Folket i dette. Han siger: I skal lære mit Folk at skelne mellem det, som er helligt, og det, som ikke er helligt, og undervise dem i „Forskellen“ mellem rent og urent.

Hvis man en Dag tager nogle Smaaskrifter i sin Haand og gaar ud paa Gaden eller ind i Hjemmene for at uddele disse til de Mennesker, man møder og træffer, mærker man snart, at der er en vældig „Forskel“ paa deres aandelige Interesser. Nogle ser paa dem, men saa snart de opdager, at Indholdet er af en religiøs Natur, har de kun Haand tilovers for det og nægter at læse det. Andre tager imod det og stikker det lige gyldigt i Lommen — atter andre tager imod det, men naar de mærker, at det handler om Jesus, gider de ikke læse videre; men der da ogsaa takket være Gud mange, der tager imod det med Glæde og Tak; de læser det og lader det gaa videre til andre. Paa Trods af det, jeg har nævnt her, er der virkelig Mennesker endog lærde (efter denne Verdens Skøn) Mænd og Kvinder, som paastaar, at der er ingen „Forskel“ paa troende og vantro, og de søger efter Evne at bortforklare den i Skrift og Tale; men det kan de ikke, thi det er Jesus selv, der trækker Linien op og sætter Grænsen mellem Guds Børn og Verdens Børn. Paa hvilken Side staar du? En Daare siger i sit Hjerte: Der er ingen Gud.

Kære Læser, læs nu ikke disse Ord hverken i Lige gyldighed, Vrede eller Dovenskab, men læs det med Omtanke og spørg dig selv: Hvem tjener jeg. Djævelen eller Jesus? I dette Spørgsmaal kan du ikke være neutral, du er altid i Bevægelse henimod Afslutningen, og den ender da enten i Fortabelsens Afgrund eller paa Frelsens Klippe, som er Kristus.

Profeten Malakias gør ogsaa opmærksom paa, at vi baade kan og skal kende „Forskel“ paa en retfærdig (det er en, som tror paa Jesus som sin Frelser) og en gudløs, paa den, som tjener Gud, og den, som ikke tjener ham; men naar Guds Ord lyder i Aand og Sandhed i vore Kirker og Missionshuse eller Mand og Mand imellem, raser Mennesker, de vil nemlig ikke omvende sig, og derfor bliver de vrede, naar der tales om Skellet

mellem troende og vantro; men det nytter ikke, at du bliver vred, thi det er Gud selv, der ved sin Aand sætter Skellet i Jesu Navn.

Der er stor „Forskel“ paa de Mennesker, der gaar paa Fortabelsens Vej, og de frelst, der vandrer imod de himmelske Boliger hjemme hos Jesus. Er du blandt de sidste?

Den bibelske Beretning om den rige Mand og den fattige Lazarus forklarer dette, og man kan ikke undgaa at forstaa, at der er en umaadelig „Forskel“ paa, hvordan man dør. Den rige Mand levede sit Liv i Herlighed og Overdaadighed — han levede for sig selv og glemte Gud, derfor, da han døde blev han begravet, men han vaagnede hinsides Tæppet i den evige Pine. Den fattige Lazarus levede i Fattigdom og var velkendt med Lidelse og Elendighed — trods det fik han Sind og Tid til at søge Trøst hos Herren og tilbode ham, og da han døde, blev han af Engle baaret hjem til Gud og lagt i Abrams Kkød, hvor han fryder sig. Der var „Forskel“. Som du lever — saaledes dør du. Som du dør, saaledes skal du opstaa. Lev da for Jesus, saa du maa dø i hans Navn — og opstaa til det evige Liv hos Gud, lad det lykkes!

Carl Rasmussen,

Præst, Mariakirken, Kbhvn.

Følgende Plan er lagt

over

Møder i Dyssegaards Sogn.

Bibelkredsene holder Møde Torsdag d. 6. Decbr. Kl. 20 saaledes:

Østre Kreds hos Enkefru Rønnenkamp-Holst, Bøgehøj 36.

Vestre Kreds hos Fru Wissenberg, Sønderengen 63.

Torsdag den 13. December:

Østre Bibelkreds Kl. 20 hos Repræsentant Schmidt, Alrunevej 8.

Vestre Bibelkreds Kl. 20 hos Fru Wissenberg, Sønderengen 63.

Fredag den 28. December Kl. 19:

Juletræsfest for Forældre og Børn hos Fabrikant Fredr. Hansen, Sønderdalen 34.

Voksne betaler 1 Kr., Børn gratis.

1946

Torsdag den 17. Januar Kl. 20:

Begge Bibelkredse hos Fabrikant Fredr. Hansen, Sønderdalen 34.

Torsdag den 7. Februar Kl. 20:

Offentligt Møde i Dyssegaardskirken. Pastor Westhausen taler.

Torsdag den 21. Februar Kl. 20:

Østre Bibelkreds hos Farveriarbejder Risager, Ellemosevej 52.

Vestre Bibelkreds Kl. 20 hos Ekspedient Im. Olsen, Sønderdalen 22.

Enhver, som har Lyst til at være med i en Bibelkreds, er hjertelig velkommen til disse Møder.